KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.05.2001
KOM(2001) 266 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om supplering af bilaget til Kommisssionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Rådet vedtog den 14. juli 1992 forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

De tyske myndigheder har efter den forenklede procedure i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92 og inden for den fastsatte frist anmeldt betegnelsen "Bayerisches Bier" med henblik på registrering som beskyttet geografisk betegnelse. Kommissionen har undersøgt, om registreringsansøgningen er i overensstemmelse med artikel 2 og 4, og er nået frem til den konklusion, at betegnelsen opfylder forordningens kriterier og derfor er berettiget til beskyttelse. Det er desuden en betegnelse, der er beskyttet ved bilaterale aftaler mellem Tyskland og andre medlemsstater (Frankrig, Spanien, Italien og Grækenland), og som nyder et særligt omdømme.

Artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92, som fastsætter en detaljeret indsigelsesprocedure med henblik på at tage hensyn til erhvervede rettigheder eller andre relevante forhold, anvendes ikke på den procedure, der er fastsat i artikel 17. Eventuelle indsigelser mod registrering af en betegnelse bør derfor fremsættes af medlemsstaterne i Forskriftskomitéen. Forslaget om registrering af betegnelsen "Bayerisches Bier" har fremkaldt forskellige kommentarer fra flere medlemsstater.

Disse kommentarer vedrører:

– eksistensen af andre ølmærker med betegnelsen "Bayerisches Bier" eller oversættelser heraf, og

– det forhold, at betegnelsen "Bayerisches" eller oversættelser heraf anses for at være blevet en generisk betegnelse.

Kommissionen har på baggrund heraf foretaget en grundig analyse af disse spørgsmål og mulighederne for at løse disse problemer inden for rammerne af EU-lovgivningen.

Ifølge denne forordnings artikel 13 er de registrerede betegnelser bl.a. beskyttet mod enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er oversat. Dette vil sige, at efter registreringen og den overgangsperiode, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, kan den pågældende betegnelse ikke længere anvendes af tredjemand, der ikke er omfattet af den beskyttede betegnelse.

Artikel 14 fastsætter imidlertid en række regler for at tage hensyn til mærker, som på trods af, at de falder ind under artikel 13, fortsat kan anvendes, hvis de navnlig opfylder visse nøje definerede betingelser i stk. 2 i denne bestemmelse. Det skal bemærkes, at der i betragtning nr. 7 i forordning (EF) nr. 1107/96 udtrykkeligt henvises til artikel 14, stk. 2, og dermed til muligheden for parallel anvendelse af et mærke og en geografisk betegnelse på visse betingelser. Det er således et princip, der er veletableret ved Rådets forordning og også indgår i Kommissionens forordning, hvorefter de første betegnelser er blevet registreret efter artikel 17-proceduren.

For at imødekomme visse medlemsstaters meget indtrængende anmodning om, at der også i dette forslag indføjes en henvisning til artikel 14, stk. 2, for visse mærker, der ville kunne komme ind under denne bestemmelser, nævnes der imidlertid i betragtningerne eksempler på visse mærker, der vil kunne befinde sig i denne situation, uden at dette anfægter afgørelser truffet af nationale domstole under anvendelse af EU-bestemmelserne. Der er gennemført en

formel undersøgelse af disse mærker vedrørende datoerne for indgivelse af ansøgninger og registrering, af betingelserne i Rådets direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og en omfattende dokumentation, der skal fremlægges af indehavere af disse mærker.

I artikel 3 er der fastsat en præcis definition og præcise kriterier til brug for afgørelser om, hvorvidt en betegnelse er en artsbetegnelse. Ifølge denne bestemmelse bør evalueringen foretages på baggrund af situationen på EU-plan, dvs. i medlemsstaterne. Eftersom artsbetegnelser ikke registreres, er det et vigtigt punkt i forordningen, der nøje skal evalueres, når spørgsmålet rejses i forbindelse med en betegnelse. De danske, svenske og finske myndigheder har meddelt Kommissionen, at betegnelsen "Bayerisches" eller oversættelser heraf var blevet en artsbetegnelse på de pågældende sprog og i de pågældende lande.

Alle medlemsstater er derfor blevet anmodet om at fremlægge supplerende oplysninger om, hvorvidt denne betegnelse og/eller oversættelser heraf anvendes som artsbetegnelse, således at der kan træffes afgørelse på grundlag af situationen i EU. Gennemgangen af disse oplysninger viste, at betegnelsen "Bayerisches" ikke er almindeligt anvendt på EU's område. Det er korrekt, at der er visse tegn på, at oversættelsen af dette ord til dansk er ved at blive en fællesbetegnelse på dansk, men udelukkende på dette sprog, eftersom der i de indsendte oplysninger ikke er fundet lignende tendenser i de andre sprog, heller ikke svensk og finsk. Derfor og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 3 har det ikke været muligt at påvise, at betegnelsen « Bayerisches Bier » anvendes som artsbetegnelse. Det forhold, at den eventuelt er blevet til en artsbetegnelse i en medlemsstat, er ikke nok til at konkludere, at der er tale om en artsbetegnelse i henhold til artikel 3.

Forskriftskomitéen for geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser blev derfor forelagt et forslag til kommissionsforordning om registrering af betegnelsen den 30. marts 2001.

Resultatet af afstemningen var følgende: 58 stemte for, 10 imod og 19 undlod at stemme, hvilket betyder, at komitéen ikke har kunnet afgivet udtalelse.

Stemmerne fordelte sig således:

For: Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige og Irland.

Imod: Danmark, Sverige og Finland.

Undlod at stemme: Frankrig, Østrig og Portugal.

Begrundelser for stemmer imod og ikke afgivne stemmer:

a) Betegnelsen "Bayerisches" og oversættelser heraf til dansk, svensk og finsk er blevet artsbetegnelser i disse sprog. Registreringen af "Bayerisches" bør derfor enten ikke gennemføres, eller der bør findes en løsning, således at denne betegnelse/eller oversættelser heraf til disse sprog fortsat kan anvendes på trods af en sådan registrering (Danmark, Sverige og Finland).

b) Betragtning nr. 5, som vedrører artsspørgsmålet, giver ingen løsning på problemet, og tager desuden ikke hensyn til, om der er tale om en artsbetegnelse på svensk og finsk (Danmark, Sverige og Finland).

c) Betragtning nr. 4, hvori der gives eksempler på visse mærker, der formelt opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 2, er ikke nødvendig, og det påhviler ikke Kommissionen, men de nationale domstole at vurdere den (Frankrig og Portugal).

d) Registreringen af «Bayerisches» bør ikke forhindre, at dette ord anvendes for en øltype (Østrig).

Kommissionen finder ikke, at disse begrundelser er holdbare. Den skal i den forbindelse anføre følgende:

a) I henhold til forordningens artikel 3 bør der ved vurderingen af, hvorvidt der efter denne bestemmelse er tale om en artsbetegnelse, tages hensyn til situationen på EU's område, dvs. i medlemsstaterne. Det forhold, at den pågældende betegnelse (og/eller oversættelser heraf) eventuelt er blevet en artsbetegnelse i én medlemsstat, er ikke nok til at påvise og konkludere, at der er tale om en sådan betegnelse i henhold til forordningen.

b) Dokumentationen for, at der skulle være tale om en artsbetegnelse, anses kun for at være fremlagt og gyldig efter artikel 3-definitionen for dansk, men ikke for svensk og finsk. Ifølge forordningen er der endvidere ikke mulighed for ved markedsføring af produktet i en medlemsstat at anvende en artsbetegnelse, hvis den pågældende betegnelse er registreret i henhold til forordningen og således udelukkende forbeholdt visse producenter, der opfylder betingelserne i varespecifikationen. Denne mulighed foreligger kun, når betegnelsen er et mærke. I det tilfælde kan der på visse betingelser tillades en parallel anvendelse. Visse anmeldte mærker befinder sig i denne situation. Til gengæld er andre anmeldte mærker ikke blevet godkendt, idet betingelserne for parallel anvendelse ikke var opfyldt. Det er således nødvendigt, at mærket registreres i god tro inden datoen for indgivelse af ansøgning om registrering af den geografiske betegnelse, og at det ikke er omfattet af de ugyldighedsgrunde, der er angivet i Rådets direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker. Det forhold, at den pågældende betegnelse er en artsbetegnelse i én medlemsstat, kan desuden heller ikke forhindre registreringen af betegnelsen, hvis den opfylder forordningens kriterier, således som det er tilfældet.

c) I tilfælde af tvist er det klart, at det påhviler de nationale domstole fra sag til sag og under hensyntagen til alle forhold at vurdere, om artikel 14, stk. 2, skal anvendes på et givet mærke. Kommissionen kan imidlertid til orientering begrunde, tydeliggøre og yderligere forklare en given situation, bl.a. på anmodning fra en eller flere medlemsstater, der har fremlagt de nødvendige oplysninger, som det har været tilfældet med Nederlandene, Danmark eller Sverige. Hvad angår det særlige svenske tilfælde, havde Sveriges delegation oprindeligt anmodet om, at der blev indføjet visse svenske mærker i betragtning nr. 4, men det blev fundet, at kun et af dem opfyldte betingelserne i artikel 14, stk. 2. Denne delegation anmodede derefter om, at der ikke anførtes noget svensk mærke i teksten, hvorfor mærket udgik. Artikel 14, stk. 2, anvendes selv om et mærke ikke figurerer i nævnte betragtning, som udelukkende er vejledende og uden retsvirkning.

d) Beskyttelsen i artikel 13 anvendes ikke blot i tilfælde af oversættelse af en registreret betegnelse, men også i tilfælde af udtryk som "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning" eller lignende.

Da der ikke er afgivet udtalelse om Kommissionens forordningsudkast, forelægger Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 4, i Rådets afgørelse 1999/468/EF Rådet nærværende forordningsforslag, ligesom den underretter Parlamentet herom.

Dette forslag har ingen virkninger for EU's budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om supplering af bilaget til Kommisssionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler[1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1068/97[2], særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For en betegnelse, som Tyskland har givet underretning om i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, er der blevet anmodet om supplerende oplysninger for at sikre, at denne betegnelse er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i nævnte forordning. Det har efter en gennemgang af de supplerende oplysninger vist sig, at denne betegnelse er i overensstemmelse med de nævnte artikler. Den bør derfor registreres og tilføjes i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96[3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 813/2000[4].

(2) Efter de tyske myndigheders underretning om registreringsansøgningen for betegnelsen "Bayerisches Bier" som beskyttet geografisk betegnelse har de nederlandske og danske myndigheder meddelt Kommissionen de allerede eksisterende ølmærker, herunder den nævnte betegnelse.

(3) På grundlag af de tilsendte oplysninger kan det konstateres, at mærket "Bavaria" eksisterer, og at det er et gyldigt mærke. I betragtning af dette faktum og de tilgængelige oplysninger anses registreringen af betegnelsen "Bayerisches Bier" dog ikke for at kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige identitet. Den geografiske betegnelse "Bayerisches Bier" og mærket "Bavaria" befinder sig derfor ikke i den situation, som er omhandlet i artikel 14, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

(4) Da der er tale om mærker, der formelt opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 2, fremgår det heraf, at visse mærker som f.eks. det nederlandske mærke "Bavaria" og

---

1 EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.
2 EFT L 156 af 13.6.1997, s. 10.
3 EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.
4 EFT L 100 af 20.4.2000, s. 5.

det danske mærke "Høker Bajer" fortsat kan anvendes til trods for registreringen af den geografiske betegnelse "Bayerisches Bier", for så vidt som offentligheden ikke vildledes med hensyn til produkternes geografiske oprindelse.

(5) Ifølge artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2081/92 vurderes det, hvorvidt en betegnelse, der forhindrer registrering af en betegnelse, er en artsbetegnelse, under hensyntagen til situationen i hele EU. Selv om der i det foreliggende tilfælde er visse tegn på, at betegnelserne "bajersk" og "bajer", som er den danske oversættelse af «Bayerisches», er i færd med at blive synonymt for "øl" og således en fællesbetegnelse, er det ikke påvist, at betegnelsen "Bayerisches" eller oversættelser heraf er en artsbetegnelse i de andre medlemsstaters sprog.

(6) Det udvalg, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92, har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 suppleres med betegnelsen i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

BILAG

PRODUKTER I BILAG I TIL FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

Øl

TYSKLAND

Bayerisches Bier (BGB)